

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

27. Dies Februarii. Deus non ea quæ offeruntur, sed voluntate, respicit
offerentium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

Februar.

Tessera.

155

plus vivas, minùs dormias; ut porrò mane citò vigiles, & in negotium incumbas, vesperi citò decumbas: nam

*In matutinis quicunque cupit vigil esse,
Is cum gallinis habet ire cubare necesse.*

27. DIES FEBRUARII.

Deus non ea quæ offeruntur, sed voluntatem respicit offerentium. *S. Hieron.*
in Amos.

Deus manè I. sit omnium operum sco- **M**anè evigilans, de quo potius debet esse prima cogitatio diei, quām de Deo pus.

qui est antiquus dierum? Orto igitur jam sole, velut aquila perspicaci obtutu intuere Solem Justitiæ, qui solem suam jussit oriri super te. Ad eum, velut ad scopum jacula, sic dirige omnia tua opera. Hoc modo actiones nullius ex natura sua valoris in sublimem meritorum gradum evehuntur: sic actiones naturales, redundunt supernaturales. Sic vel mille haberes intellectus, si mille oculos, illi in solo Deo occupari deberent, & in ejus voluntate implenda. In hoc potissimum cura, industriaq; nostra verisetur; ad hoc referatur omnis nostra solicitude; in eo præcipue intentio nostra occupetur; hic vires Animæ nostræ fatigentur, pensū sit illud, & quotidianus labor, totius vitæ nostræ, ut inquiramus, & quæramus cum D. Paulo. (a) *Domine quid me vis facere?* Illud quod vult Deus sēper facere, est Deū verè diligere. Et ita si Deum diligis, stans in terra, jam nunc es in cœlo: quia facis voluntatē Dei, in terrâ, sicut beati in cœlo.

(a) *Actor. 6. 9.*

II. Incipe

II. Incipe nunc in terra facere, quod per omnem
æternitatem nunquam desines in cœlo facere. Ne
tantum generatim omnia, sed exemplo S. Gertrudis
minuatum singula, ut consecrentur, Deo consecra
videlicet voces singulas quas lecturus, characteres
quos scripturus, bolos quos comedetur, verba quo
prolaturus, gressus quos facturus, anhelitus omnis
quos dormiens, & vigilans ducturus es. Hoc non
tantum est Dei gratiam habere, sed cum gratia per
petuo operari dum suum in Deum affectum produc
effectis. Et quidem hæc Dei voluntas, perficienda est
sine ulla exceptione in omnibus. Nam summum illud,
& unum Bonum, vendicat sibi totum, & omnia.
Sicut enim falsum est, mortuum esse quempiam, ni
cessent in eo actiones omnes vitales, si enim vel uni
ca supersit, neutquam dici potest mortuus: ita pro
fusus, cum quis unicum quid, licet minimum, ex sua
faceret voluntate, non impletet is Divinam, nec sua
voluntati plane est mortuus. Ecquid dicemus de eo,
qui postquam pro inæstimabili thesauro solverit du
catos mille, renuat deinde superaddere reliquum
adhuc ducatum unicum, illiusque causa ab emptio
ne resiliat? Prudens ille in Evangelio negotiator, (a)
pro pretiosâ margaritâ, vendidit omnia, que habuit.
Omnia cum dicit, nihil excipit.

III. Nostra voluntas sola, plura, & graviora dam
na invehit, quam omnes in orco dæmones, in ext
erium nostrum conspirantes. Contra vero Divinæ vo
luntatis executio, est unica Pax animæ, regnum ce
lorum, Christi possessio, intentio ipsiusmet Dei. In
quiramus illum, sicuti ille nos. Scis quo labore, quo
studio,

(a) Matth. 13. 44

Febru
studi
quent
invent
omnes
drach
effet,
deret,
Christ
cum, l
qua p
stimav
que ca
promo
excell
Totum
lissimu
O exec
factis p
duplo
quia ju
sentiri
qui se
tias ill
monit

A

(a)

Februar.
r omnes
ere. N
ertrudi
consec
aracten
erba qu
is omne
Hoc nou
atia per
n prodi
enda et
mumili
t omni
iam, nii
vel uni
ta pro
, ex sua
nec suz
s de eo,
erit du
liquum
emptio
or, (4)
babunt.

Tessera.

157

studio, quo desiderio ille nos quæsivit? Audi lo-
quentem D. Thomam, agentem de drachmâ ab illo
inventa, & inventæ gaudio. (a) Notabile est quod
omnes Angelos convocat ad congratulandum, non
drachmæ, non homini, sed sibi, quasi homo, Dei Deus
esset, & tota salus Divina in ipsius inventione depen-
deret, & quasi sine ipso beatus esse non posset. Si nos
Christus tam serio quæsivit, cur ipsum veluti per jo-
cum, lusum, & transennam querimus? Si ille omnia
qua passus est, præ salutis nostræ desiderio parvi æ-
stimavit, quare nos magni facinus rem nihili, ejus-
que causa occasionem sponte amittimus, non solùm
promovendi commodi proprii, sed quod multo est
excellentius, insigniter propagandi gloriam Dei?
Totum se nobis impendit, & super impendit, libera-
lissimus Deus, cur nos igitur dimidios ipsi tradimus?
O execrabilis nostra superbia! qui non verbis, sed
factis per abominandam blasphemiam protestamur,
duplo nos amplius valere, quam immortalem Deum:
quia justissimo, nobisque utilissimo contractui af-
fentiri recusamus, qui est, ut nos totos Deo demus,
qui se totum prior nobis donavit. Habeamus gra-
tias illi, à quo accepimus gratis gratias, Juxta Poëtæ
monitum

Arbor honoretur, cuius nos umbra tuetur.

16. DIES

(a) Tom. 13. opus. 63. 66.